

ØSTEUROPAÆISK BØRNEHJÆLP

Transport nr.46 til Rumænien 20 maj -28 maj

Tarnaveni - Delenii og Cornatel / Onesti.

Denne transport fyldte 8 l. meter ca. 50m³ godt ½ sættevogn. Jeg valgte at sende denne transport selvom lastbilen ikke var fyldt med vores ting fordi byerne ligger langt fra hvor vi normalt kommer. Tarnaveni og Delenii ligger nær Tirgu Mures og Onesti ligger for os ca.5 timers kørsel der fra og måske 6-7 timer for lastbilen. Det var en Rumænsk sættevogn og Rumænsk chauffør, rigtig rar mand. Transporten er betalt af ØB og følgebilen af deltagerne. Vi læssede fra ØB lager i Rødekre 19 maj, lastbilen var 6 timer forsinket da vi skulle læsse p.g.a. at der ingen var til at tømme bilen der hvor hans læs skulle leveres. Vi var færdig med læsningen kl. 18.50.

Fredag morgen kl.4.45 kom Jørn Hansen, Københoved til min bopæl, vi læssede hurtigt hans bagage over i min passat og afhentede derefter Helle Nexø Kegnæs. Vi kørte i dejligt vejr igennem Tyskland, Tjekkiet, Slovakiet til Ungarn hvor vi ankom til "vores" Motel ca.22.45 lidt forsinket p.g.a tæt trafik og kø mellem Prag og Brono (nær 200km med kø) vi havde nu kørt 1494 km.

Lørdag morgen nød vi morgen mad og fortsatte kl.8.15 mod den Rumænske grænse som hurtigt blev passeret, vejafgift til de Rumænske veje blev betalt og vi stillede uret 1 time frem til 11.40 Rumænsk tid. Lidt før kl.15 ankom vi til Eva i Cluj. Vi aftalte at vi ville køre til mine venner i Sinnicoare, vi besøgte 2 familier, derefter fortsatte vi til Juco ca 25 km uden for Cluj. Her besøgte vi hjemmet som beboes af handicappede unge mænd. Dette hjem har flere gange modtaget ting fra ØB, de hjælper også andre fattige. Varme udgifter og strøm er et stort problem for dem, de får kun ca.70 -80 euro i pension. Vi spiste og sov hos Eva i Cluj.

Søndag sidst på formiddagen besøgte vi Botanisk have i Cluj. Turen fortsatte af den nye motorvej til Turda og videre mod Tirgu Mures til Sighisoara. Her besøgte vi den gamle bydel og spiste i Dracula's fødehjem som nu er restaurant. Vi blev lidt afkølet af en torden byge. Vi fortsatte over Medias og kørte mod Delenii, lidt før skolen, mødte vi skoledirektøren og hendes datter som tilfældigvis kom gående. Jeg ville køre ind til hende og forklare at lastbilen ikke ville komme mandag formiddag. Vi havde ringet til ham og han holdt i Slovakiet og måtte ikke køre i Ungarn om søndagen, han forventede at køre ind i Rumænien ved 7 tiden mandag morgen. Det viste sig at hun ikke havde set min mail og var derfor uvidende om at vi kom. Jeg bad hende have telefonen tændt og jeg ville ringe når jeg vidste mere. Vi fortsatte af dårlig vej til Bagaciu, hvor vi kørte forbi det Danske plejehjem, genbrugs butik og Schreiber rejser gamle lejligheder. Schreiber's feriecenter på hovedgaden havde 2 Danske hold som var i gang med desserten. Rejseleder var Jesper som straks spurgte om jeg havde givet Sussi (madmor) besked på at vi var der. Han fortalte

at skoledirektørens mand lige var død for en uge siden. Så forstår jeg bedre at hun ikke har fået min mail. Jesper spurgte om transporten kom her i morgen, det gør den ikke men i nabo byen Delenii. Vi fik også kaffe og dessert, tak for det. Vi kørte til Tarnaveni og fandt Hotel Iris som ligger lige over for skolen.

Mandag formiddag gik vi over til skolen, vi mødte direktøren udenfor og bad ham ringe til lastbil chaufføren for at få information om hvornår lastbilen ville komme. Chaufføren oplyste at han skulle levere noget i Cluj og han ville ringe og fortælle hvornår han ville komme til Tarnaveni skole. Vi gik ud for at se på byen, godt middag søgte vi skygge på en restaurant, senere blev vi enige om at spise lidt. Da vi netop havde fået serveret vores pisa, ringede skoledirektøren og fortalte at chaufføren netop havde ringet og fortalt at han holdt ved skolen. Jørn og Helle spiste pisa og jeg gik over på skolen og bad direktøren ringe til naboskolen (ca. 800m derfra), de skulle hente de 10 en mands borde, 10 2 mands borde og 30 stole som vi havde til dem. Disse møbler blev stillet til side hvorefter resten blev båret ind. Der var fyldt mange ting ind mellem bordene som vi skulle have med til Lykke i Onesti, disse ting blev stillet på den tomme plads. Der var mange stærke elever som læssede af i ca. 30 graders varme. Skolen fik 40 en mands borde, 44 2 mands borde og 128 stole alle disse møbler var ens og i meget god stand. Direktørerne var glade for møblerne og den hurtige levering. Kl. 14.45 kunne vi fortsætte til skolen i Delenii ca. 15 km derfra. I Delenii var alle gået hjem men direktøren skaffede hjælpere. Skolen her fik møbler i oktober 2010, men da var der ikke plads nok og 3 klasse sæt måtte blive i Danmark. Til dem havde vi 17 2 mands borde 17 1 mands og 51 stole. Direktøren viste os et af de klasseværelser med Danske skolemøbler fra sidste år, det er virkelig en forskel. Trods hendes store sorg inviterede hun os med hjem for at spise lidt. Hun er virkelig hårdt ramt, hun har selv været på hospital i jan. og feb. og har fået fjernet en svulst i maven og nu mister hun sin mand p.g.a. kræft. Vi var i tvivl om vi skulle / kunne fortsætte, chaufføren havde kørt i 14 timer, meget mere som han må. Han talte med hans vognmand/speditør, jeg oplyste til denne person at chaufføren måtte sove og vi fik ikke problemer af den grund. Chaufføren fortsatte, jeg sagde til ham at han skulle sove hvis han fik problemer. Han valgte en anden vej som os, vi kørte over Brasov og var i Onesti kl.22.15, Lykke havde reserveret hotel værelse. Jeg bad Ena tale med chaufføren, hun har lært Rumænsk, chaufføren fortalt at han var meget træt og han var ikke sikker på at han kunne nå til Onesti. Ena fortalt ham hvor han skulle holde og vi ville afhente ham i morgen.

Tirsdag nød vi morgen mad i Ena og Kjeld Lykke`s køkken. Ved 9 tiden mødte vi lastbilen på aftalte sted, vi hilste på chaufføren og fortsatte de ca.25 km til kirken i landsbyen Cornatel. Her kom Cornel og Dorte for at afhente tøj fra Randers og Grindsted. Aflæsningen var en varm omgang, heldigvis var vi først på dagen. Cornel og Dorte fik 86 kasser/sække tøj og 1 cykel. Lykke fik 1 vaskemaskine til lejligheden i kirken, 3 døre, 11 vinduer, 3 brænde ovne, 73 stole, 8 skoleborde, 1 tv, 1 kondi cykel, 2 barnevogne, 2 kasser porcelæn, 8 kasser legetøj og 16 div. møbler. Begge missionær par var meget glade for tingene, nu havde de igen ting til de fattige. Jeg takkede chaufføren for godt samarbejde og ønskede ham fortsat god tur. Da vi havde sundet os lidt og

spist og drukket lidt af Lykkes medbragte mad og drikke, hjalp vi Kjeld med at bære tingene indenfor og stable det. Lykke havde noget mad med til en fattig enkemand i nabo byen, det var vi med ude med. Enkemanden boede op ad en bjerg side, der var ikke vej kun en sti, han havde ikke lys. Det må virkelig være koldt og ugemytligt om vinteren. På tilbagevejen fulgte vi et spor hvor vi havde set flere kom med en spand vand. Måske 200-300m gik vi ad smal og til tider fedtet sti før vi kom til en brønd. Vi mødte også flere børn efter vand, hvor har vi det godt, vi åbner bare for vandhanen. Lidt længere henne i landsbyen blev vi budt inden for, her skar manden gryde skeer. I gården stod 2 rundsave og en gammel traktor, der lå også en del træ. I den tidligere præste bolig ved kirken i Cornatel spiste vi Lykke`s medbragte frokost. Kirken og præsteboligen i Cornatel blev aflåst og vi kørte til sigøjnerlandsbyen Bilca. I Bilca er der et EU vejprojekt i gang, grusvej skal erstattes med asfalt. Vi så det handicappede hus på menigheden`s kirkegrund, grunden er købt for Danske penge, nogen har ønsket at sponsorere penge til det. Lige før købet blev dør og vinduer stjålet. De vil gerne lave noget ungdoms arbejde der og det var blandt andet til dette hus vi havde dør, vinduer og brændeovn med til, nogle af stolene skal nok også bruges her. Noget af landsbyen ligger på den anden side af floden, nogle dage kan man køre over vandet i bil. Bro er der ikke nogen af mere, der har været en meget simpel træ gangbro, men den er brudt sammen. Det bedste af resterne har de lagt ud et andet sted hvor der normalt var en bjælke som man kunne balancere på. På den anden side af floden ligger deres lille kirke som er et lille simpelt hus som de har lånt. Denne kirke har tidligere fået nogle stole og vi havde 24 af samme slags med denne gang. Det er denne kirke som Lykke nok kommer mest i og det er fra denne landsby mange af børnene var med på sommer lejer sidste sommer og der skal igen være lejer i juli måned. De fleste børn kender Ena og Kjeld og hilser glad på dem når de færdes i landsbyen. Vi besøgte præsten`s kone, præsten er rejst til udlandet for at tjene penge, præster i de små kirker får ingen løn, denne familie levede af lidt social hjælp og skolepenge. Præste konen var gravid og havde problemer men hun havde ikke penge til at gå til læge. Yderdøren manglede glas, der var kun et gardin for, hvor må det være koldt om vinteren. Heldigvis var der varm vand i bruseren på hotellet for vi var både beskidte og meget varme. Om aftenen spiste vi på restaurant i nærheden af hotellet.

Onsdag morgen nød vi igen Dansk morgen mad i Lykke`s køkken. Kl.ca 9.30 tog vi afsked med Lykke og kørte til Iasi. Vi kørte ind på landbrugsskolen 26 km før Iasi, denne skole har de sidste år modtaget en del transporter, alle skolemøbler undtagen 3 klasser som var gode, er skiftet. På de 2 sidste transporter har de modtaget en del senge og små møbler til kollegiet. Det var nok ikke den bedste dag vi kom for der var holdskifte. Men når de får besøg fra Danmark finder de tid. Vi så et "Dansk" klasseværelse og flere værelser med vore senge rigtigt flot stillet op lige som jeg selv ville have gjort. Teaktræs senge, fyrretræs senge, mørke senge og boks madrasser i hver deres rum, det er rigtigt dejligt at se og en kæmpe forskel på hvad der var før. Det har virkelig været besværet vær. Den nyrenoverede bygning er stadig ikke færdig (bygmester fallit), der mangler kun lidt, nu vil de se om de selv kan skaffe penge til færdiggørelse. De har ændret planer så nu vil de flytte eleverne fra den gamle bygning over i den nyrenoverede til september. De vil selvfølgelig gerne have flere senge m.m. De serverede middags mad mens en kraftig torden byge trak over. Mor og

barn hjemmet eller Marternus som de hedder besøgte vi også. Forstanderinden havde fået andet arbejde og det havde den anden dame også. Så vi mødte 2 nye unge damer som var bedst til Rumænsk. De havde aldrig hørt om os og ringede derfor til den tidligere forstanderinde, hun taler også kun Rumænsk men hun fortalte de nye at de skulle sige ja tak og se på computeren hvad de kunne bruge. Det var hvad de plejer at få. Der var nu 15 piger/ mødre der. For nogen var det 2. gang de var der, det er ikke godt. Vi besøgte et kloster på bakken, derefter kørte vi forbi den sorte boligblok, som indtil 2007 blev beboet af ca. 130-140 familier. Blokken har aldrig været bygget færdig, der var ingen lys, vand, toilet, gas og varme. Når de frøs tændte de bål på gulvet eller havde en gammel ovn med rør ud af vindue eller væg. Blokken er nu spærret af og en betjent opholder sig i den ene ende så de ikke flytter ind igen. Vi parkerede ud foran Kulturpaladset og besøgte byens store kirker, et besøg i Moldova indkøbs center tog vi også tid til. Vi spiste i kælder restauranten sammen med Maria, pigens uden hænder som vi har kendt i over 10 år. Vi havde sat næsen op efter at skulle sove på det nye hotel nær Tirgu Frumos, men de havde ikke plads. Vi fandt så et lille pensionat.

Torsdag startede vi på den lange hjemtur, men vi ville nyde det og kørte over Pascani for at køre rundt om vandkraft søen og over dæmningen. Vi fortsatte igennem den meget skønne og specielle Bicaz dal med lodrette klipper på 300-400m. lidt længere fremme stoppede vi ved Lacu rosu. Det er en sø som er opstået ved et jordskred i 1838 op af vandet stikker stadigt trætoppe op fra de træer som druknede for 173 år siden. Søen ligger i 1000m højde. Nu satte vi farten op for der er langt til grænsen, ca. 25 km inde i Ungarn spiste vi wienerschnitzel som vi plejer. Motellet i Abony blev nået lige før midnat.

Fredag fortsatte vi igennem Ungarn, Slovakiet, Tjekkiet og Tyskland i dejligt vejr. Lige før midnat passerede vi den Danske grænse og kl.0.45 var ved Helle's hus. Jørn kørte fra min bopæl kl.1. Turens længde var på 5066km. Tak for dejligt samvær på turen.

Med venlig hilsen

Østeuropæisk Børnehjælp, Rumænien afd.

Arne Lorenzen

Vesterkobbel 6

Kegnæs

6470 Sydals

Tlf.74405247 - 40865247

